

عنوان مقاله:

بررسی آثار بازبودن تجاری و شدت انرژی بر شاخص عملکرد زیست محیطی در ایران با تاکید بر نقش تحریم های تجاری

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی اقتصاد در شرایط تحریم (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

شهاب متین - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم اقتصادی، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه فردوسی مشهد

مهدی قائمی اصل - دانشجوی دکتری علوم اقتصادی، دانشکده علوم اداری و اقتصادی، دانشگاه فردوسی مشهد

مسعود همایونی فر - دانشیار گروه اقتصاد، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

اقتصاد در ابعاد مختلف تولید و مصرف با منابع طبیعی و محیط زیست در ارتباط است. امروزه، مسئله آسیب های زیست محیطی از مهم ترین مسائل جهانی است که جوامع بشری اعم از توسعه یافته و در حال توسعه با آن مواجه اند. این موضوع نه تنها از جنبه زیست محیطی بلکه از نظر اقتصادی نیز دارای اهمیت است. لذا کمیت و کیفیت محیط زیست در فرایند توسعه پایدار نقش و جایگاه ویژه ای دارد و از سوی دیگر رشد اقتصادی مستلزم مصرف بیشتر انرژی است. ایران به عنوان کشوری در مسیر توسعه برای دستیابی به رشد مستمر توأم با حفظ محیط زیست لازم است به مبحث شدت انرژی توجه کند. هدف اصلی این مطالعه، بررسی اثرات درجه بازبودن تجاری متأثر از تحریم های تجاری و شدت انرژی بر شاخص عملکرد زیست محیطی در ایران در سال های 1350 تا 1389 است. برای این منظور از شاخص نسبت انتشار گاز کربن دی اکسید بر GDP برای عملکرد زیست محیطی استفاده شده و رویکرد یوهانسن - یوسیلیوس برای برآورد الگو مورد استفاده قرار گرفته است. نتایج نشان می دهد که درجه بازبودن تجاری و شدت انرژی تاثیر مثبت و معنی داری بر شاخص عملکرد محیط زیست دارند و این تاثیر گذاری در نتایج بلند مدت نیز مشاهده و تایید می شود.

کلمات کلیدی:

درجه بازبودن تجاری، شدت انرژی، شاخص عملکرد زیست محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/241972>

